

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrsti po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, kateri naročnine še niso plačali, prosimo prav uljudno, da blagovolé — zaradi pravilnosti in reda v upravnistvu — isto gotovo do 8. dne februarja t. l. poslati, ker drugače jim bode list brez-pogojno ustavljen.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Gospodarji na svojih tleh.

Akopram smo si kranjski Slovenci v novejšem času vsaj v svoji najozži domovini, to je v kronovini Kranjski, priborili nekoliko narodnih pravic, katere so se nam končno morale dovoliti, ker drugače ni bilo mogoče, imamo vendar še vedno dovolj abnormalnosti, ki se nikakor ne strinjajo z našim napredkom v narodnem življenju.

Naraščaj narodne inteligence naše množi se prav veselo od dne do dne v vseh strokah javnega življenja. Posebno z vseučilišč prihaja nam leto za letom večje število mladih mož, ki v praktičnem življenju hote izvajati ideale, za katere so se ogrevali kot dijaki na srednjih in višjih šolah. Imamo prav lep naraščaj narodnih pravnikov, medicincev in profesorjev.

Da se narodno čutenje in narodna zavednost kaže različna v različnih strokah, to je stvar povsem naravna.

Ne bilo bi se čuditi, če bi se narodna zavednost ne kazala tako intenzivna v istih strokah, ki imajo nekako bolj mejnarodni značaj, kakor n. pr. medicina ali tehnika, kakor se kaže pri taci, po katerih je človek bolj tesno navezan na ožjo svojo domovino.

S tem večjim veseljem opazamo, da se narodna ideja prav lepo razvija baš v krogu naših čestitih zdravnikov, kar so tako sijajno pokazali z oklicom, ki so ga prijavi nedavno gledé bodočih volitev za zdravniško zbornico kranjsko. Zbornica, kakor jo žele nasprotniki, spadala bi mej one abnormalnosti našega javnega življenja, katere smo omenili početkom tega članka.

Vsled indiferentizma nekaterih narodnih zdravnikov vladali bi v tej zbornici taki odnošaji, kakor so vladali nekdanj večinoma povsod pri nas po Kranjskem. Tujec ali potujčeni domačin imel

je prvo besedo, on je vladal, domačin pa je to mirno dopuščal in za hvalo svoje ovčje narave, čul je k večem včasih kako pikro zabavljico.

V marsičem obrnile so se stvari že na bolje, ali se bodo še obrnile, tega smo trdno preverjeni, kajti v napredku ne smemo zaostajati v nobeni stroki javnega življenja.

Da se ustrojijo naravni odnošaji v bodoči kranjski zdravniški zbornici, v to svrhu osnoval se je poseben odbor odličnih slovenskih zdravnikov, ki se zavedajo, da niso samo učenci Eskulapovi, nego hoté pokazati pred svetom tudi to, da se čutijo verne sinove matere Slave. In kot taki postavili so si lepo in vse hvale vredno zadačo, da v kranjski zdravniški zbornici, koje člani bodo vendar skoro izključno domačini, pridobi tudi slovenska beseda isto veljavo, kakor jo ima drugod v javnem življenju.

Vsakdo bi rekel, da je to povsem naravno, da se to razume samo ob sebi. Ne tako naši prijatelji Nemci. Ker Slovenec hoče biti gospodar na svojih tleh, ker slovenski zdravniki hoté odločevati sami v zbornici, v kateri je ogromna večina slovenske narodnosti, je to „atentat“.

Take pojme ima nemška žurnalistika o ravnopravnosti, kajti vse, kar se stori od slovenske strani, da se pribori slovenščini pravica, katera jej gre, je „atentat“ na nemški živelj, in tako so tudi slovenski zdravniki, ki so prijavi omenjeni oklic, napadli na grozovit način zavratno nemške zdravnike. Tako vsaj kriči vsa nemška žurnalistika, pričenski z velikimi židovskimi dnevniki na Dunaji in končavši z obskurnim domačim nemškim tednikom.

Skupno bode na Kranjskem kakih 50 do 60 zdravnikov, ki spadajo v zdravniško zbornico, mej njimi je še nekoliko ranocelnikov iz stare šole, ki zavzemajo po deželi sistemizovana zdravniška mesta. Ako so narodni zdravniki povzdignili svoj glas in želé, da se v vodstvo zdravniške zbornice volijo narodni možje, preudarili so dobro, zakaj so to storili.

Imeli so za to dva povoda. Ne samo narodni princip, da se slovenščini dá njej pripadajoče mesto, vodil jih je do tega, nego tudi drugi uzrok in ta je, da hoté imeti v vodstvu možé, ki bodo postopali objektivno, kar se doslej ni godilo vedno v istih krogih, ki bi radi pridobili vodstvo v zbornici zdravnikov.

Navedli bi v podkrepljenje tega lahko dokaze, da tisti narodni indiferentizem, pod katerega krinko se je dozdej delalo za nemške interese in za privržence nemške ideje, ni tako nedolžen, nego bi ga radi pred svetom slikali branitelji sedanjih odnošajev. In baš to hočejo preprečiti za bodočnost narodni zdravniki.

Je sicer nekoliko taci, ki bodo morda rekli: V znanosti ni nobene narodnosti, a oni naj pomislijo, da s takimi izreki le podpirajo nadvlado nemščine nad svojim maternim jezikom, a ne samo tega, nego tudi nadvlado nemških interesov nad interesi domačinov.

Kakor so se potezali narodni odvetniki in notarji v svojih zbornicah, isto tako nastala je za zdravnike sveta dolžnost, da posnemajo svoje tovariše iz družih strok javnega življenja ter se organizujejo in postopajo složno pri bodočih volitvah. Posebno domoljubi po deželi lahko gledajo na to, da bodo vspodbujali take može iz stareje šole, kateri morda mislijo, da stvar nema tako globocega pomena, nego ga ji pripisujemo mi.

Pri mlajšem našem naraščaju tega ni potreba, on se sam dobro zaveda narodnih svojih pravic in dolžnostij. O njem ne dvomimo niti najmanje, da bode storil svojo narodno dolžnost pošteno, da bode pripomogel po svoji moči v to, da postanemo gospodarji na svoji zemlji v krogu zdravniške zbornice kranjske. Tu nam ne gre za osebe, nego za načela, katera so zmagala že drugod in morajo zmagati tudi tu. Če pa zmagajo naša načela, naravno je, da morajo pasti tudi osebe katerim so naša pravična načela toliko zoperna, da jih nečejo pripoznati.

Naj nasprotniki govore in pisarijo kar jim drago, mi se organizujemo in glejmo da zmagamo in to se bode tudi zgodilo, ako bode vsakdo v to poklicanih storil svojo dolžnost.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. februarja.

Notranji položaj.

Na Dunaji mudi se sedaj vodja čeških Nemcev dr. Schmeykal ter konferira z grofom Taffeom

LISTEK.

Potovanje cesarja Leopolda po Kranjskem l. 1660.

Iz italijanščine prevel M. L.

Opazka. To potovanje je opisal tudi Valvasor X. 370—388 in po njem posnel Dimitz IV, 6—18. Vender pa se ozira Valvasor poglavitno le na bivanje cesarja Leopolda v Ljubljani, kjer so se vršile velike slavnosti o priložnosti poklanjanja deželnih stanov, a naš vir omenja tudi nadaljnje potovanja po Kranjskem. Vrh tega sodil je Valvasor kot domačin o marsičem preoptimistično in je vse prebombastično opisal, kar se drugemu, takih slavnostij navajenemu opazovalcu ni zdelo nič posebnega. — Naš vir pa je popolnoma autentičen, ker uraden. Cesar Leopoldovo potovanje po Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Goriškem opisal je namreč Lovrenc pl. Kurelič (Churelichz), cesarski heraldik, in ga dal tatisniti l. 1861 v akademični tiskarni na Dunaji. Kakor že ime kaže, moral je biti ta „heraldik“ slovenskega po-

kolenja, morda kak Dalmatinec, ki se je v Italiji učil in v Benetkah naselil bil, od koder je prišel v cesarsko službo na Dunaji. Zato bode njegovo navno, za tisti čas zelo karakteristično pripovedovanje slovenske čitatelje še bolj zanimalo.

„Dne 4. septembra odpotovali so iz Celovca vsi dvorjani in uradniki ter vozovi s prtijago jeden za drugim, da bi ne zajezili popolnoma ceste in ne prečili težavnega prehoda čez Ljubelj. Potem ko je bil Nj. Vel. cesar zaslišal svoje podložnike glede njih pritožb in poravnal vse stvari ter ukrenil vse potrebno za oboroženje deželnih trdnjav, napotil se je proti svoji dedni pokrajini Kranjski. Vse plemstvo hotelo ga je spremiti in mnogi izmej teh so se odločili pridružiti se njegovemu spremstvu na vsem daljnem potovanju. Istega dne prenoči Nj. Vel. cesar v gradu Hallenburg (Hollenburg na levem bregu Drave) in si ogleda železne fužine gospoda pl. Locatellija. Ta je po mogočnosti sijajno pogostil ves cesarski dvor.

Naslednjega dne, t. j. 5. septembra, zajaše Nj. Vel. cesar na vse zgodaj svojega konja, da bi kakor Hanibal čez Alpe prevalil tisto grozno in strahovito goro, katero imenujejo Ljubelj. Ta gora

je tako visoka in tako strma, da treba celega dne na njo priti in zopet nazaj se vrniti. Prav za prav je čudno, kako so mogle kočije in vozovi čez priti, dasi se je to z veliko težavo zgodilo, ker vsem tamšnjim prebivalcem se je kaj takšnega nemogoče zdelo, čeravno so bile ceste zelo popravljene in razširjene.

Na vrhu te gore je predor, izklesan z dletvom v živo skalo, visok okoli 20, širok pa okoli 12 čevljev, toliko da morejo kočije in vozovi skozi priti, in ti ljudje morajo skozi to luknjo. Nekateri hočejo, da se je na tem mestu našel oni glasoviti napis „Non plus ultra! (ne več dalje), ali da se po ukazu Nj. Vel. izbrisali „non“, in ostal je napis „plus ultra!“ (še dalje).

Vzpenjaje se torej liki Atlantu proti vrhuncu slišali so se izrazi bolečine in vzdihljeji ne samo konj, nego tudi mož in prišedši do predora, ki je podoben tistemu mej Napoljem in Pozzuolom, odprlo se je gledalcem propadno brezno; dalje proti jugu pa se je videlo z vrhunca polje in zelo prijetna dolina, ki se je odpirala kot nov svet. Omenjena gora deli Koroško, od Kranjskega in človek bi lahko napisal celo zgodovino o čudnih dogodkih,

zaradi „sprave“ in zaradi najnovejše akcije čeških veleposestnikov, kateri nečejo glasovati za razdelitev češke kraljevine. Kaj bodo storili Nemci, ako bi deželni zbor češki res ukrenil odločiti izvršitev sprave, tega sedaj ni moči povedati, zlasti ker vse kaže, da bode grof Taaffe liberalna stranka tako temeljito na led speljal, kakor je že speljal vse druge. Vedno bolj se ponavlja govorica, da se bode vodja nemški levici, Plener, odpovedal parlamentarnemu delovanju in prevzel mesto predsednika skupnega računišča. To mesto je dotirano s 14.000 gld. na leto. Nemci ponudili so Plenerju 250.000 gld. „narodnega daru“, ako odkloni predlog vlade. Ako odstopi Plener, potem je gotovo, da se razcepi nemška levica na dve frakciji.

Staročehi in Mladočehi.

Mladočehi so se osvedočili, da je staročeska stranka odločno proti punktacijam in da zanje nikakor ne bode glasovala. Vsled tega ponudili so Mladočehi dosedanjim svojim nasprotnikom spravo, to je, stavili so konkretni predlog, da bi se Staročehi in Mladočehi na osnovi primerno dogovorjenega programa zopet združili v enotno narodno stranko. Kako velikega pomena bi bilo to za narod češki, pač ni treba še posebe naglašati. Žal, da so Staročehi koj iz začetka zahtevali malo preveč, namreč polovico državnoborskih mandatov, česar v sedanjih razmerah Mladočehi nikakor ne morejo koncedovati.

Volitve na Ogerskem.

Nepričakovani in za vladno stranko neugodni izid državnoborskih volitev porazil je vlado popolnoma. V nedeljo bil je v Budimpešti ministerski svet, katerega se je udeležil tudi minister na cesarskem dvoru pl. Szögyenyi. Ukrenilo se je, da vlada vse doslej, dokler se položaj ne razjasni, ne bode stavila nikakega večjega predloga, kateri bi utegnil zadeti ob načelno nasprotstvo. Gledé bodočega predsednika poslanskega zbora čujejo se razni glasovi, gotovo pa je, da dosedanjí predsednik Pechy ne bode več voljen. Opozicija očita vladi, da je za volitve potrošila blizu 300.000 gld., katere si je pridobila po neki finančni operaciji.

Vnanje države.

Bolgarija in Srbija.

V tisti dan, ko je priobčil Beligranski „Odkjek“ znameniti svoj članek, o katerem smo poročali včeraj, storila je srbska vlada sosedni Bolgarski veliko uslugo. Na vse jutro prišli so redarji v hôtél, kjer je stanoval vodja bolgarskih na Srbskem živečih emigrantov, Rizov, in ga odpeljali v Beligranski trdnjavo. Rizov ni zaprt in vlada ga tudi ne misli izročiti gospodinu Stambulovu, nego interniran je samo in bode ostal v trdnjavi dokler Avstrija ne obljubi dovoliti mu prosti prehod preko svojega teritorija.

Italijanska zbornica.

V zadnji seji italijanske zbornice interpeloval je vlado poslanec Mariotta zaradi nekkih slik, katere je bankrotovani knez Sciarra-Colonna prodal iz fidejkomisarske galerije svoje vzlíc temu, da zakou to izrecno brani. Minister odgovoril je nemudoma na to interpelacijo in priznal, da je knez Sciarra-Colonna res prodal nekaj jako dragocenih in redkih slik, radi česar ga bode poklicalo sodišče na odgovor. — Takoj po odgovoru na interpelacijo začela se je razprava o zakonskem načrtu gledé varstva umetnin. Ta načrt določa kazni zapora, in sicer od 3 do 30 mesecev za tiste, ki prodajajo fidejkomisarske umetnine za tuje.

Pruski šolski zakon.

V sobotni seji pruskega deželnega zbora se je sklenilo odstopiti zakonski načrt o reformi ljudskih šol posebnemu odseku. Kakor vse kaže, se liberalne stranke ne bodo zjediniile v jedno samo veliko stranko, nego bodo ustregle vladi gledé

ki se navadno tam gori pripetě popotnikom, so-sebno po zimi, ki večkrat s konji in sanmi padejo v brezno, da se niti kosti od njih več ne najdejo.

Na podnožji gori imenovane gore je kamenit most, pri katerem pada nek skakajoč lijak, kar dela prav zanimivo vso ono dolino, ki je bogata in popolnoma napolnjena z mesti, trgi, gradovi in lepimi vasmí, okrašena z mnogimi cerkvami, zvoniki in prebivalci. Ti živé zelo zložno in redé živino v velikem številu. Govori se, da se ta dolina razteza celo do Turčije in da se nadaljuje skozi Bosno do Macedonije, končuje pod Carigradom. (Iz tega se vidi, da ima pisatelj v mislih ne le vso gorenjsko stran, nego sploh vso savsko dolino tjadoli do Bellega grada, od koder drži dolina, ki je le po dveh sedlih pretrgana, celo do Carigrada.)

Po mnogih prestanih težavah dospe Nj. Vel. cesar pozno v noč omenjenega dne v Neumarkel (Tržič), ki je spadal gospodu Paradeiserju. V tem trgu se je zbral ves dvor in se nastanil v gradu, kamor je prišel pred večerjo poglavar dežele, eks-celenca grof Wolfgang Engelbert Auersperg, da je v prelepem govoru čestital Nj. Vel. na srečnem in veselem prehodu čez tako strahovite in nevarne prehodnike, ki so že zadej ostali. (Dalje prib.)

šolske reforme v kolikor dopuščajo njih načela. Izvestno je to, da bode komisija izpremenila marsikatero točko načrta, zlasti v kolikor se dostaja jezuitskih šol, a značaj vsega načrta, konfesionalna, sedanjim razmeram primerna ljudska šola, se bode na vsak način vsprejel.

Dopisi.

Z Notranjskega 30. januarja. [Izv. dop.] Nedavno prišli so mi v roke razni koledarji. Ogle-davši te, zapazil sem marsikaj, kar mi ni ugajalo, ne samo ugajalo, da resnico rečem, užalostilo me je tako, da sem knjige odložil in zaklical: „mej tolikimi, pa samo toliko!“

Ni mi pa namen govoriti o vsej Notranjski, dotakniti se hočem le postojinskega okraja. Prej pa, ko izustim besedo, prosim cenjene čitatelje, naj mi ne štejejo v zlo, ako bi dobro hoteče vrstice spravile koga iz tira, namen mi je najbolji.

Vsakdo vé, koliko je v tem desetletji, vkljub raznim časovnim neizgodam, storila Notranjska za probujo bornega in tlačnega naroda slovenskega, da si je priborila naslov „zavedne“. Neovrgljiva resnica sicer je, da se je v najskromnejši koči, kakor tudi v veličastni palači jela gojiti narodna zavest, in vender koliko premalo, to čutimo sami.

Vsakomur je znano, kako koristna, prekoristna je družba „sv. Mohorja“, kako poučljiva in prikupljiva „Matica Slovenska“!

Vsacega bila bi sveta dolžnost, podpirati prvo in drugo.

Kar se družbe „sv. Mohorja“ tiče, ne moremo reči, da je že vse gladko, ne, pomanjkljivega je še dosti! Na stotine, katerim bi letni goldinar ne zadel nezaceljive rane, mogel bi samo jaz naštetí.

Dasi je na pr. mej g. uradniki mnogo taci-h, ki zasedajo častno mestno mej udi pri tej prekoristni družbi, dobe se tudi izjeme, ki se temu protivijo. Uradniške plače so, če tudi ne take kakor bi si želeli, proti drugim stanovom še precej dobre. Prepričan sem, da bi letnino, katero bi položili na narodni žrtvenik, prav lahko in brez velikih težav pozabili. Drugačna je pri g. učiteljih. Res, da so plače teh britke in njihovu težavnemu in požrtvovalnemu stanu, kateri mora iz človeka še le človeka storiti, neprimerne, vender si dovolim vsaj misliti, da bi tudi oni, čitavši zabavne in poučne knjige, kmalu pozabili na letni goldinarček. Žalostno in če smem reči sramotno pa je, da gospice učiteljice kažejo tako malo zaupanja, da so v veliko manjšem številu zastopane kakor njihovi g. kolegi.

Od 15 gospic učiteljic, le tri rade berejo Mohorjeve knjige, kaj res samo tri? bitko, a vender istinito!

„Kaj pravi pa Matica?“ Žalostno čaka, kdaj sprejme pod svojo krilo in varstvo narodnomlačne, do zdaj jej neudane sinove in hčere. In vender — kako deluje, kako se žrtvuje, liki matica v panji! Skrbi in hrani otroke svoje zdravo in kre-pilno. Podaja nam toli zanimivega, koristnega, mi pa smo tako mlačni, da ne posežemo, da se za vse to ne brigamo!

V postojinskem okraju so tri dekanije. Oglejmo si malo, kako so te pri „Matici“ zastopane!

Iz vsega okraja podpira le 19 gosp. uradnikov „Matico“.

Vipavska dekanija, oh kaj vidim! Ne jednega gospoda uradnika ne najdem mej udi! Tužna majka, kam smo prišli? Vrhu vsega hočemo se še zavedne zvati! Rekel bi nekaj! A bolje je, da položim s svetopisemskim Janezom prst na usta.

Trnovska dekanija. Tudi tu ni dosti bolje. Samo dva sta Maticna, vse drugo je samo za-se. Ko to vidijo sosedni bratje Hrvatje, zakličejo: „Vrag, zašto živiš?“ In vender se o Trnovčanih trdi, kako naučeni so za vse lepo, blago.

Postojinska dekanija. V primeri z nazadnje navedenima dekanijama je še tu precej dobro, kajti 17 jih rado bere Maticne knjige. Je sicer nekaj in vender koliko premalo!

Tudi pri učiteljih je prava mlačnost doma. Od 61 učiteljskih moči zabava in poučuje se z Maticnimi knjigami le 5, beri pet učiteljev. Zopet ne vem, kaj bi tu rekel! Res težko je žrtvovati to postojinsko svoto, ko ima človek drugih skrbi, da mu kar lasje ostajajo, in vender menim, da bi se tudi to na kateri-koli način že pozabilo.

Nadejal sem se, da dobim vsaj številce častitih gospic učiteljic, a tudi tu me je nada kruto varala. In vender, a prosim, lepo prosim, ne šteti mi v zlo, nimajo ljubeznive gospice toliko troškov

kakor njihovi gospodje kolegi, tudi plača se jim je nekoliko povišala, Bog ne daj, da bi se le misliti moglo, da jim to zavidam, držim se reka: „Kar ne želiš, da bi drugi tebi storili, ne stori ti drugim.“

Ne zavidam jim torej, veliko več, želim jim boljše blagostanje, kot do sedaj.

In saj so gospice učiteljice toli ljubeznive, marljive, dobro-srčne, požrtovalne, prepričan sem, da moje najboljše misli in tako vroče želje ne ostanejo glas upijočega v puščavi. Saj so vender one, katere orjejo prvo brazdo trde ledine v nedolžna srca, one, ki ucepijo prvi čut, čut najblažji v nepokvarjena srčeca, čut ljubezni do mile matere do domačega ognjišča, kraja, dežele, države, čut do naroda svojega, čut do materinega jezika; same dajejo lepe vzgled v vsem, kar je koristnega, dobrega, lepega, da pa v podpiranju narodnih svetinj uprav one tako nazadujejo, to jim je šteti, če se smemo tako izraziti, v greb.

Poboljšajmo se in žrtvujmo vsak po svojih borih močeh, da se ta nedostatek popravi, in potem bomo smeli deti roko na srce in reči: „Storili smo tudi narodno svojo dolžnost!“

Iz Št. Petra na Notranjskem 31. januarja. [Izv. dop.] V dopisu iz Št. Petra na Notranjskem v „Slovenskem Narodu“ št. 23. se je nekdo zaletel v tukajšnje županstvo, katero je po njegovem mnenju krivo, da nimamo zadosti pitne vode, ne dobro urejenih lokev za napajanje živine in ne nočnih čuvajev i. t. d. Vsakdo tukaj dobro ve, da se vedno županom priporoča, naj napravijo lokeve in vodnjake. Zamore se tudi reči, da to opominovanje ni bilo brez uspeha. Preskrbela se je Radohova vas in Petelinje z vodo. Da pa v Št. Petru še ni vse tako, kakor bi moralo biti, tega ni županstvo krivo. Tudi radi zanemarjenja dimnikov, radi poprave poti in radi opuščanja nočne straže je bilo že več zanikrnežev kaznovanih. Ako pa misli g. dopisnik tako srečen biti, da bi v občini vse tako uredil, kakor bi se želelo, tako naj svoje ime pove, da ga pri prvi občinski volitvi županom izvolimo.

Opomba uredništva: Priobčili smo ta odgovor na naš dopis, ker v stvari večinoma pripozna nedostatke, katere je gotovo z dobrim namenom, da se odstranijo, omenjal prvi dopisnik. Le o tem, kdo je kriv teh nedostatkov, sta si nasprotna oba dopisnika. To preiskavati pa je stvar tamošnjih volilcev.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo, dne 7. t. m., bode se predstavljala prvič znana Zajčeva opereta: „Mornarji na krov.“ Ta opereta slovečega hrvatskega skladatelja predstavljala se je v Zagrebu, zlasti pa v Pragi z velikim uspehom, in se je tudi stalno udomačila na nemških odrih. „Dramatično društvo“ preskrbelo si je že lani ves material ter si je zajedno pridobilo pravico uprizoriti opereto, toda na oder je ni moglo spraviti, ker ni imelo pevskega zbora. Letos ima društvo potreben zbor in društven kapelnik, g. prof. Gerbič jel je poučavati opereto s solisti in zborom početkom meseca januarja. Kar se tiče uprizoritve same, omeniti nam je posebe, da nastopi v opereti 27 mornarjev v čednih novih mornarskih oblekah, katere je dalo „Dramatično društvo“ napraviti za to opereto. — Pred opereto bode se igrala priljubljena igra: „All right.“

— („Sokol Ljubljanski“) razpošilja članom svoje letno poročilo, iz katerega smo podali že glavne točke ob priliki občnega zbora. Lična knjižica, posebno pa marljivo in res izborno sestavljeno obširno poročilo društvenega tajnika dr. Fr. Tekavčiča, katero obsega 13 tiskanih strani, bode gotovo prav dobro došla vsem članom in prijateljem „Sokola“. Članov šteje društvo 296, namreč 20 častnih, 256 tukajšnjih in 20 unanjih.

— (Zabavni večer „Slavčev“.) Tudi pri zadnjem večeru del. pevskega društva „Slavčev“ se je pokazalo, da vlada v tem društvu pravi duh domače neprisljane zabave. Občinstva zbralo se je prav obilo in zabava bila je skozi in skozi jako živahna. Pevski zbor rešil je navzlic nekaterim neprilikam, ki so se zadnji čas pojavile tudi v tem dozdej složno delujočem društvu, prav srečno svojo nalogo pod vodstvom pevovodje g. Stegnarja in je občinstvo izražalo svojo zadovoljnost prav živahno. Plesalo se je z izredno vstrajnostjo, akopram se ne more reči, da bi bili apodnji prostori naše čitalnice baš posebno pripravi za take zabave. Se le proti

jutru zapuščali so zadnji udeležniki veselice čitalnice.

— („Kmetovalec“) ima v 2. številki nastopno vsebino: Sredstvo proti brcanju konj. — Cepljenje krompirja z očesi. — Množina živine na kmetiji. — Poraba praznega satja. — Premrzla vinska klet. — Naše tržne cene. — Razne reči. — Uprasanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene.

— (Šišenske čitalnice veselica) v častni spomin Val. Vodniku, privabila je toliko občinstva, da so prostori pri Koslerji komaj zadostovali. V dvorani, ki je bila prav okusno nakličena, bil je tudi kip slavljenca mej zelenjem in zastavami. Vsa veselica vršila se je prav dostojno, v polno zadovoljstvo udeležnikov. Društveni tajnik g. Fr. Bizjan nastopil je prav srečno prvikrat javno kot govornik. V. Vodnik je Slovencem tako sijajen uzor, da je prav, če se narodu vedno opisujejo njega vrline in zasluge. Prešinjen tega prepričanja govoril je g. Bizjan prav dobro in z naudušenjem. — Od pevskih točk zanimal je posebno čveterospev „Njega ni“ od A. Försterja, ki se je moral ponavljati na občno željo. Mešana zbor: „Pogled v nedolžno oko“ in „Gorska roža“ sta ljubki v narodnem duhu komponirani pesmi. Pri slednji videli smo in čuli harmonium, katerega so požrtvovalni Šišenski občani kupili in šoli podarili. Moški zbor odlikoval se je zlasti pri pesmi Volaričevi: „Oj zbogom ti planinski svet“ in žel za precizno prednašanje te dične skladbe, splošno pohvalo. Šaloigro „Popolna žena“, so vrli člani Dramatičnega društva predstavljali tako mi na, da je občinstvo z živahnim ploskanjem glasno izraževalo priznanje in zahvalo. Potem pričel se je ples, ki je trajal do ranega jutra. Vrli Šišenski pevci zapeli so v presledkih sebi in drugim v veselje še nekaj pesmi in odbor čitalnice, zadovoljen in vesel uspeha prve letošnje veselice, sme upati, da se bode društvo tudi nadalje ugodno razvijalo.

— (Posojilnica v Kamniku) ima svoj prvi redni občni zbor v dan 14. februarja t. l. dopoldne ob 11. uri v Kamniški mestni dvorani, h kateremu se vsi častiti zadružniki vabijo. Na dnevnem redu je: 1.) Odobritev računov. 2.) Volitev udov načelstva. 3.) Slučajnosti.

— (Hymen.) Poročil se je v Novem mestu g. Vilko Rohrmann, adjunkt deželne kmetijske šole na Grmu in c. in kr. rezervni častnik z gospico Matildo Koračin. Čestitamo.

— (Nemška olika — ali predrznost!) S Krškega se nam piše: Na postaji Videm-Krško nastavljen je uradnik (ali kakor se mi dozdeva služabnik) „K.“, kateremu vsaka slovenska beseda mrzi in katerega lahko spravi slovenska govorica v omedlevo. Da ni nasproti slovenskim potovalcem nič kaj prijazen ter da se s prostim kmetom ne more sporazumeti, razumeva se ob sebi; pa kaj, saj je kmet radi uradnikov tukaj in ne narobe! Ta uradnik je bil dne 1. februarja s svojo soprogo, seveda tudi pristno Nemko, na veselici požarne bramb Videmske. To veselico je obiskalo tudi več Krčanov. Igrali sta se dve tomboli in pri tej priliki številke klicale samo v blaženi nemščini. Slovenci, kakor smo že pohlevne duše, se nismo kar nič pritožili, pokupili smo mirno tablica ter občudovali nemške pijonirje na Vidmu. (Glavar požarne brambe je agent za „Südmark.“) Plesali smo tudi nekoliko in pri kadrilji je tako nanese, da je reditelj pri jedni figuri narekoval posamezne dele tudi v slovenščini. Sedaj pa je bil ogenj v strehi. K., plesaje s svojo soprogo, ostentativno izstopi iz vrste ter pusti svoj vis-à-vis, češ, poišči si drugi protipar ali stori, kar hočeš. Zabavljal je tudi godrnjaje: ne razumem tega jezika itd. itd., kakor že znajo olikani Nemci! Saj so povsod jednaki! Jaz pa pravim: Kaj imamo narodnjaki opraviti na nemškutarski veselici, posebno ker se je vedno bati, da nas nasprotniki razžalijo na ta ali drug način. Ravnateljstvo južne železnice pa bi prosili, naj prestavi odurnega služabnika na drugo mesto mej njegove somišljenike.

— (Za I. letno zasedanje porotnih obravnav v Novem mestu) izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Štef. Hönigmann, pos. iz Sred. Vasi; Jos. Gerbec, pos. iz Metlike; Jan. Kapš, pos. iz Črnomlja; Jan. Jarc, pos. iz Sred. Lipovca; Fr. Žnidaršič, pos. iz Zdenske Vasi; Vik. Auman, trg. s Krškega; Jan. Lovšin, pos. iz Ribnice; Jan. Šveiger, pos. iz Črnomlja; Alojz Hrastnik, pos. iz Rake; Mart. Tomc, pos. iz Stanske

Vasi; Marko Kuré, pos. iz Brezovca; Ant. Strajnar, pos. iz Dol. Ponikev; Ant. Sotošek, gost. iz Cirkelj; Ig. Gregar, pos. iz Vidma; Jan. Stipančič, obč. pred. iz Gradca; Fr. Ferkolj, pos. iz Gor. Vasi; Ant. Činkole, pos. iz Dobrovske Vasi; Mat. Kambič, pos. iz Krasinca; Ant. Kunstek mlajši, pos. iz Št. Vida; Leop. Fleischmann, pos. iz Metlike; Mart. Vukšinič, pos. iz Božjakovega; Andrej Brinskele, posestnik iz Čermošnjic; Ant. Hudaklin, pos. iz Loke; Ig. Zupantič, c. kr. častnik v p. iz Toplic; Jos. Nečimer, pos. iz Čučje Mlake; Jan. Bizjak, pos. iz Male Sevnice; Fr. Bučar, pos. iz Kostanjevice; Jan. Bajuk, pos. iz Metlike; Karol Zavodnik, pos. iz Žužemberga; Peter Lakner, trg. iz Gor. Mozolja; Henr. Brunschmied, pos. iz Radeč; Jos. Hudaklin, pos. iz Stare Vasi; Fr. Florijančič, gost. iz Žužemberka; Ant. Jaklič, pos. iz Križevske Vasi; Marko Nemančič, pos. iz Drašic; Fl. Zorko, pos. iz Družinske Vasi. — Namestni porotniki so naslednji gg.: Fr. Seidl, pos., Fr. Božič, pos., Ant. Kastelic, pos., Ad. Gustin, trg., Andr. Agnitsch, klep., Aug. Lusar, pos., Fr. Košiček, pos., dr. Alb. Poznik, c. kr. not., vsi iz Novega mesta in Fr. Šali, pos. iz Češče Vasi. — Začetek obravnav je 15. februarja ter bodo trajale cel teden.

— (Nova posojilnica v Gornji Radgoni) na Štajerskem pričela bode svoje poslovanje dne 15. t. m. Uradne ure bodo vsak ponedeljek in četrtek od 11. do 12. ure predpoludne. Od uloženega denarja plačevala bode po 4½% obresti. Uložnik je lahko vsakdo in ni treba, da bi bil ud zadruga. Posojila dajala bode po 6% na menice in dolžna pisma, pri večjih zneskih z intabulacijo na zemljišča. Stroški bodo vedno prav nizki, ker zasnovalci tega društva ne iščejo nikakega dobička, nego hočejo le z združenimi močmi pomagati siromašnemu kraju.

— (Ormoška čitalnica) imela je dne 31. januarja občni zbor. Izvoljen je bil g. dr. Ivan Geršak, c. kr. notar, predsednikom; g. J. Mayer, uradnik, tajnikom; g. Vekoslav Krajnc, notarski kandidat, blagajnik, in odbornikom g. Franc Magdič, posestnik in g. dr. Ivan Omulec, odvetnik. Namestniki so gg.: Franc Munda, mestni kapelan, Ivan Sever, uradnik in Ivan Vertnik, posestnik in posojilnični tajnik.

— (Iz Tržaškega mestnega sveta.) Zadnja seja bila je tako viharna, kakor doslej še nobena. V razgovoru je bil predlog municipalne delegacije, kako odgovoriti škofiškemu ordinarijatu glede na verske potrebe mestnega prebivalstva. V poročilu delegacije se očita ordinarijatu, da ne skrbi za italijansko prebivalstvo tako, kakor za slovensko, da ordinarijat ni moč beseda, da taki odnošaji škodujejo npravno-verski vzgoji italijanske večine. Municipalna delegacija stavi predlog: Da mestni zastop protestuje proti postopanju škofiškega ordinarijata, da župan o tem sklepu obvesti škofijski ordinarijat, pridržuje si pravico, da ukrene potrebne korake v varstvo verskih, moralnih in narodnih interesov. Debata bila je jako burna, zmerne besede tudi nekaterih italijanskih mestnih odbornikov sprejela je druhal na galeriji z ropotanjem in upitjem, z jedno besedo, terorizem bil je v najlepšem cvetu, župan pa ni mogel vzdržati reda. Mnogo odbornikov odšlo je iz dvorane, ko je propadel predlog Alberjev, da se poročilo da tiskati in da se sklepanje odloži, da se vsak odbornik more dobro poučiti o stvari. Vršili so se upravo gausni prizori. Predlog delegacije bil je vsprejet, a govori se, da so se šteli tudi glasovi onih mestnih odbornikov, ki so odšli pred glasovanjem, kar bi bila očitna nezakonitost. Tudi to ne bilo bi nič novega. Potem so se demonstracije še nadaljevale na ulici.

— (Javna telovadba „Sokola“ v Trstu) v dvorani Mallyjevi privabila je mnogo občinstva in se obnesla prav dobro. Vse točke izvajale so se jako precizno in so pričale o marljivem in vstrajnem vežbanji. Posebno ugajala je telovadba gojencev. Učitelj telovadbe g. Nechrony sme biti ponosen na uspeh, ki ga je dosegel s svojim trudom. Po telovadbi pričel se je jako živahen ples.

— (Samomor.) V Zagrebu ustrelil se je včeraj jutraj banskega stola svetnik Milan Šuš-kovič na pokopališči. Baje se mu je zmešalo.

— (100.000 goldinarjev) je glavni do-bitek velike razstavne loterije. Dovoljujemo si cenjene čitatelje našega lista opozoriti, da bode žrebanje že dne 12. februarja.

Društvene veselice.

— (Dolenjski Sokol) priredi ples dne 13. februarja v prostorih „Narodnega doma“.

— (Dela vsako bralno društvo v Idriji,) priredi Vodnikovo veselico, v nedeljo dne 7. svečana 1892. v pivarni pri „črnem orlu“. Vspored: 1. A. Nedvč: „Avstrija moja“, moški zbor. 2. A. Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi“, mešani zbor s spremljevanjem godbe. 3. slavnostni govor. 4. * Rožica, moški zbor. 5. Hr. Volarič: „Zvezdicam“, mešani zbor. 6. J. Gnejzda: „Rudarska“, moški zbor. 7. „Bob iz Kranja“, veseloigra s petjem v jednom dejanji. Mej posameznimi točkami svira godba. Ustopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje. Začetek ob 7½ uri.

— (V čitalnic v Opatiji) priredita društvu „Zora“ in „Bratimstvo“ iz Voloskega sijajni ples v soboto 6. t. m. Drugi ples priredilo bode ognjegasno društvo dne 9. t. m. tudi v čitalniških prostorih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. februarja. Vlada namerava državni zbor zaključiti 20. t. m. in potem sklicati deželne zборе. Pred zaključkom bi se v odseku posvetovalo o predlogah glede Dunajskih prometnih zgradb. V zbornico bi prišle te predloge po veliki noči. Ob enem bi prišle na vrsto predloge o regulaciji valute.

Dunaj 3. februarja. Schmeykal imel danes posvetovanje s Taaffeom in Schönbornom.

Peterburg 3. februarja. V diplomatskih krogih vršile se bodo baje važne osebne spremembe.

Bukurešt 3. februarja. Vlada je sklenila proglasiti volilni oklic na popolnoma junimistični podlagi.

Pariz 3. februarja. „Agence Havas“ poroča iz Biaritz, da je mnogo srbskih liberalcev in naprednjakov pozvalo kraljico Natalijo, naj se zopet vrne v Beligrad.

Lisbona 3. februarja. Finančna komisija zbornice poslancev vsprejela v principu finančni predlog vlade.

Berolin 4. februarja. Pri včeranjem dinerji pri državnem kancelarju navzoča cesar in princ Henrik. Cesar odlikoval z nagovorom več poslancev, mej njimi Bennigsena.

London 4. februarja. Znani zdravnik Morell Mackenzie umrl za hripo.

Razne vesti.

* (Vihar na Dunaji) razsajal je zadnje dni preteklega meseca tako silno, da je napravil mnogo škode po poslopjih in se je ponesrečilo več ljudi. Ubogemu slugi, ki je nesel plače za učitelje, odnesel je vihar iz torbe zveženj bankovcev po 10 gld., kateri so sfrčali po zraku. Pošteni ljudje navlovi so 66 taci desetakov, 34 pa jih je prišlo deloma v roke takim, ki so jih obdržali, deloma pa jih je vihar odnesel. Ubogi sluga je po tej nesreči hudo prizadet.

* (Dunajski krvnik umrl.) Ravno zdaj, ko se je izrekla na Dunaji dvojna smrtna obsodba nad moricema služnic, umrl je Dunajski krvnik Rudolf pl. Seyfried šele 38 let star. Naslednik mu bode bržkone brat njegov, ki je zdaj krvnik v Sarajevu.

* (Srbska omladina) v Belemgradu je izdala novo etnografično karto Balkanskega polotoka kot protest proti Komarova karti, ki je tudi v drugi popravljeni izdaji premalo „srbska“. Na karti izdano od omladine je zaznamovana kot srbska zemlja vsa Macedonija in skoro vsa zahodna Bulgarija, t. j. do reke Isker torej tudi Vidin in Sredec (Sofija).

* (Hud mráz.) Iz Charkova v Rusiji se poroča, da je v tamonji guberniji nastal tak mráz, kakor ga že ne pomnijo 42 let. Šole morali so zapreti, promet je večinoma ustavljen.

* (Ponesrečena gasilca) Od štirih gasilcev, ki so se ponesrečili pri velikem požaru Katkove predilnice v Brnu, umrla sta dva vsled hudih opeklin. (Udrla so se bila tla pod njimi in vsi štirje padli so v ogenj ter se hudo opekli.)

* (Seznam obrtnikov in trgovcev na Ogrskem.) Ogersko trgovinsko ministerstvo je naročilo kralj. ogerski statistični deželni pisarni, da sestavi in izda nov seznam vseh obrtnikov in trgovcev na Ogrskem, Hrvatskem, Reki in v Slavoniji. Madjarskemu tekstu knjige pridejan bode tudi hrvatsk, nemšk in francosk tekst. Naznanila se tudi vsprejemajo v knjigo in je pooblaščen isti nabirati le „Peštanska tiskarska delniška družba“ v Budimpešti (V. okr. Hold utca 7.). Knjiga izide v kratkem in stane, ako se na njo naroči, 10 gld., po knjigarnah pa 15 gld. Naročnina pošlje naj se kralj. ogerski statistični deželni pisarni v Budimpešti (V. Rudolphsqua, 6).

Danes „Jour-fixe“.

* (Nižidersko ali Motno jezero) bode kmalu popolnoma izginilo. Že l. 1859 in 1860 se je bilo čisto posušilo in bližnji posezniki so na njegovem dnu pšenico sejali. Rabaki škof dal je bil celo gospodarska poslopja tam sezidati. Kar na jedenkrat pa se je jezero vsled velikega deževja zopet napolnilo, ali voda ni bila nikjer bolj globoka, nego dva metra. Lani pa se je bilo jezero zopet na polovico skrčilo in voda je stala v sredi le še jeden meter visoko. Med tem je ogerska vlada sklenila narediti prekop iz jezera v reko Rabo, da se jezersko dno popolnoma posuši. Novo zemljišče so tudi že razdelili med sosedne posestnike in pri tej delitvi dobila največje deleže knez Esterhazy in škof Rabski, bližnje vinorodno mesto Rust pa je bilo prikrašeno vsled lastne nepazljivosti.

* (Historičen klobuk) prodal se je te dni v Novem Yorku za 100 dolarjev. Bil je cilinder predsednika Balmacede, katerega je zgubil, ko je hotel pobegniti na neki ameriški ladji. Neki mornar potegnil je klobuk iz morja in ga poslal v Novi York.

Radinska slatina
(6) se priporoča proti (24)
hripi.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Podpisano podžupanstvo si šteje v prijetno dolžnost, izreči tem potem najtoplejše zahvalo svetlemu knezu Hugu Windischgrätz-u za izdatni dar 280 gld., sosedom Planincem za lepi znesek 135 gld. in vsem drugim zaveznim prijateljem našim za blagovoljno podporo, s katero so nam pripomogli k ustanovitvi male, pa za celo okolico jako važne železnične postaje „Planina“ nad Lazami.

Podžupanstvo v Lazah pri Planini
dne 2. februarja 1892.

Gašper Kušlan,
podžupan.

Tuji:

3. februarja.

Pri **Mališih**: Marek, Kupferschmied, Kraus, Weinberger, Seidner, Oser z Dunaja. — Oražen, Grünwald iz Gradca. — Stefany iz Trsta. — Merher iz Kočevja. — Kurath iz Celovca.

Pri **Stenu**: Jauker, Eisler, Pekarek z Dunaja. — Sandrin, Hoffa, Albrecht iz Trsta. — Vlah iz Prage. — Bela iz Velike Kaniže. — Erhouniz iz Ribnice. — Bernoth iz Pulja. — Grünwald iz Frankobroda. — Ogoreutz iz Rudolfovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Plamnik z Dunaja. — Fritsch iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

1. ferjabruva: Marija Jeunekar, zasebnica, 60 let. Rožne ulice št. 27, vodenica. — Helena Janežič, delavka, 31 let, Kravja dolina št. 11, tuberkul. možganih.

2. februarja: Franc Budan, mlinar, 52 let, Pristavke ulice št. 8, jetika. — Pavla Kovač, hišnega oskrbnika hči, 8 dni, Tržaška cesta št. 5, trisums neonatorum.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. febr.	7. zjutraj	718.4 mm.	0.8° C	sl. zah.	snež.	16.00 mm.
	2. popol.	716.9 mm.	2.0° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	717.3 mm.	0.6° C	brezv.	snež.	snež.

Srednja temperatura 1.1°, za 2.1° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 3. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povejen, kgr.	gl. kr.
Rež,	—	Surovo maslo,	—
Ječmen,	—	Jajce, jedno :	—
Oves,	—	Mleko, liter	—
Ajda,	—	Goveje meso, kgr.	—
Proso,	—	Teleče	—
Koruz,	—	Svinjsko	—
Krompir,	2.50	Koštrunovo	—
Leča,	12	Pišanec	—
Grah,	11	Golob	—
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	—
Maslo,	kgr. — 84	Slama,	—
Mast,	— 64	Drva trda, 4 metr.	—
Špeh frišen	— 50	„ mehka, 4	—

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. januarja 1892.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	421,996.000 gld. (+ 435.000 gld.)
Zaklad v gotovini	246,518.000 „ (+ 154.000 „)
Portfelj	155,607.000 „ (+ 763.000 „)
Lombard	26,608.000 „ (— 85.000 „)
Davka prosta ban-	
kovna rezerva	36,095.000 „ (— 1,140.000 „)

Dunajska borza

dne 4. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.45	95.05
Srebrna renta	94.95	94.65
Zlata renta	112.10	112.10
5% marcna renta	102.95	103.10
Akcije narodne banke	1061.—	1061.—
Kreditne akcije	315.75	311.50
London	117.85	117.95
Srebro	—	—
Napol.	9.37	9.38
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.75	57.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	—	109
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	—	116
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	162
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	241

Javna zahvala.

Podpisana rodbina izreka tem potem svojo najtoplejše zahvalo vsem znancem in prijateljem za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja povodom smrti nam nepozabnega soproga in očeta, gosp.

Davida Höhn-a.

Srčna hvala vsem, kateri so nam dragega pokojnika spremili do groba in sosebno delavcem tovarnice za prekrasni venec, potem „Delavskemu podpornemu društvu“, Šturskemu pevskeemu društvu in Vipavski požarni bramb. za skupno udeležitev spreveda.

Ajdovščina, dne 1. februarja 1892.

Zalujoča rodbina

(123)

Höhn.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Prve medicinske avtoritete priporočajo kot najboljšo sredstvo proti „hripi“

originalni francoski stari

Medicinalni-Kognak

E. Rémy Martin Rauillac Kognak

(114—2)

firma osnovana l. 1724.

Zaloga v Ljubljani pri g. H. L. Wencel-u in pri g. Mihi Kastnerju.

Zahvala.

Za mnogobrojne izkaze srčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti moje iskreno ljubljene in nepozabne soproge, oziroma matere, gospe

Franciške Lahajnar roj. Böhm

za mnoge darovane prekrasne vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekam vsem dragim in preljubim prijateljem, znancem, sosebno svojim ljubim kolegom in kolegijam, zlasti slav. „Slovenskemu bralnemu društvu“ in gg. pevcem za gniljive žalostinke, svojo najiskrenejšo zahvalo tem potem, ker mi ni mogoče zahvaliti vsakega posebe.

Edmund Lahajnar,

(124)

učitelj v Kranji.

Poštna upraviteljica

(125—1) išče se za Spodnje Štajersko.

Naslov se poizvé pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Trgovinska vrtnarija.

Usojam se naznaniti, da sem prevzel nekdanji

Aleksander Dreotov vrt

Rimska cesta št. 7.

Priporočam lepe šopke, vence in cvetlice po najnižjih cenah ter pričakujem mnogo naročil.

(115—2)

S spoštovanjem L. Bartolini.

Janez Jax, Ljubljana.
Tovarniška zaloga (987-3)
šivalnih strojev.
Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

JANEZ OGRIS
puškar
v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter druge streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-skušene na ces. kr. izkušavališčih ter zaznamovane z značko tega zavoda. (175—93)

Za izbornost blaga jamoi izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Velika Praška razstavna loterija.

(35—10)

Zadnji teden.

Glavni dobitok
goldinarjev **100.000** goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.